

In quo. **G**loria Patri. Locus iste.

V. Hæc est domus Domini firmiter ædificata.
R. Bene fundata est supra firmam petram.

AD NONAM.

Añã. Lápides pretiosi.

Capitulum. Apoc. xxj. b

ET abstergit Deus omnem lacrymam ab oculis eorum: et mors ultra non erit, neque luctus, neque dolor erit ultra, quia prima abiierunt. Et dixit qui sedebat in throno: Ecce nova facio omnia.

R. br. Hæc est domus Domini, * Firmiter ædificata. Hæc est. **V.** Bene fundata est supra firmam petram. Firmiter. **G**loria Patri. Hæc.

V. Bene fundata est domus Domini. **R.** Supra firmam petram.

IN II. VESPERIS.

Omnia ut in j. Vesperis præter.

V. Domum tuam Domine decet sanctitudo. **R.** In longitudinem dierum.

Ad Magnificat, Añã. O quam metuendus est * locus iste: vere non est hic aliud, nisi domus Dei, et porta cœli.

DIE II. INFRA OCTAV.

In j. Nocturno, Lectione de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Ex Tractatu sancti Augustini Episcopi super Psalmos.

Lectio iii. In Ps. cxxj.

Jerusalem, quæ ædificatur ut civitas, Fratres, quando dicebat ista David, perfecta erat illa civitas, non ædificabatur. Nescio quam ergo civitatem dicit, quæ modo ædificatur, ad quam currunt in fide lapides vivi; de quibus dicit Petrus: Et vos tamquam lapides vivi coædificamini in domum spiritalem, id est, templum Dei sanctum. Quid est, Lapides vivi coædificamini? Vivis, si credis: si autem credis, efficietis templum Dei; quia dicit Apostolus Paulus: Templum enim Dei sanctum est, quod estis vos.

R. Orantibus. [169]

Lectio ii.

Psa ergo modo civitas ædificatur. Prædicuntur de montibus lapides per manus prædicantium veritatem, conquadrantur, ut intrent in structuram sempiternam. Adhuc multi lapides in manibus

artificis sunt: non cadant de manibus artificis, ut possint perfecti coædificari in structuram templi. Est ergo ista Jerusalem, quæ ædificatur ut civitas: fundamentum ipsius Christus est. Dicit Apostolus Paulus: Fundamentum aliud nemo potest ponere præter id, quod positum est, quod est Christus Jesus.

R. O quam. [169]

Lectio vi.

Fundamentum quando ponitur in terra, desuper ædificantur parietes, et pondus parietum ad ima tendit, quia in imo positum est fundamentum. Si autem fundamentum nostrum in cœlo est, ad cœlum ædificemur. Corpora ædificaverunt istam structuram, quam videtis amplam surrexisse hujus basilicæ: et quia corpora ædificaverunt, fundamentum in imo posuerunt. Quia vero spiritualiter ædificamur, fundamentum nostrum in summo positum est. Illuc ergo curramus, ibi ædificemur; quia de ipsa Jerusalem dictum est: Stantes erant pedes nostri in atriis tuis Jerusalem. **R. Mane. [170]**

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio vii. Cap. xix.

In illo tempore: Ingressus Jesus perambulabat Jericho. Et ecce vir nomine Zachæus: et hic princeps erat publicanorum, et ipse dives. Et reliqua.

De Homilia sancti Ambrosii Episcopi.

Ex libro 8. in Luc. in fine.

Sit confestim, inquit, vidit, et sequebatur illum, magnificans Dominum. Aliter enim non videret, nisi sequeretur Christum, nisi Dominum prædicaret, nisi sæculum præteriret. Cum divitibus quoque in gratiam revertamur. Nolumus enim offendere divites, qui volumus, si fieri potest, sanare omnes: ne in cameli comparatione præstricti, et in Zachæo citius quam oportuit, derelicti, justæ habeant commotionis offensam.

R. Domus mea. [173]

Lectio viii.

Discant divites non in facultatibus crimen hæere, sed in iis, qui uti nesciant facultatibus. Nam divitiæ ut impedimenta improbis, ita bonis sunt

adjumenta virtutis. Dives certe Zachæus, et electus a Christo: sed dimidium bonorum suorum pauperibus largiendo, reddendo etiam in quadruplum, quæ fraude sustulerat, (alterum enim non sat est, nec habet gratiam liberalitas, si injuria perseverat, quia non spolia, sed dona quaeruntur) uberio rem mercèdem quam conferbat, accepit.

℞. Lápides. [173]

Lectio iv.

ET bene princeps indicitur publicanorum. Quis jam de se despéret, quando et iste, cui census ex fraude, ad salutem pervénit? Et ipse, inquit, dives. Ut scias non omnes divites, aváros. Quia statúra pusillus erat. Quid sibi vult, quod nullius alterius statúram Scriptúra, nisi hujus expréssit? Vide ne forte malítia pusillus, aut adhuc pusillus fide. Nondum enim réddere promiserat: nondum víderat Christum: mérito adhuc pusillus. Joánnes autem magnus, quia et Christum vidit, et Spíritum sicut colúmbam super Christum manéntem, sicut ipse ait: Vidi Spíritum de-

scendéntem sicut colúmbam, et manéntem super eum.

Te Deum laudámus. 19.

DIE III. INFRA OCT.

In j. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. cclvj. de Temp.

Lectio iv.

Elébritas hujus congregatiónis, dedicatio est domus

oratiónis. Domus ergo nostrarum oratiónum ista, domus autem Dei nos ipsi. Si domus Dei nos ipsi, nos in hoc sæculo ædificámur, ut in fine sæculi dedicémur. Ædificium, imo ædificatio habet labórem; dedicatio exsultationem. Quod hic fiébat, quando ista surgébant, hoc fit modo, cum congregántur credéntes in Christum. Credéndo enim, quasi desilvis et móntibus ligna et lápides præcidúntur: cum vero catechizántur, baptizántur, formántur, tamquam inter manus fabrórum et opíficum dolántur, collineántur, complanántur. Verúmtamen domum Dómini non faciunt, nisi

quando caritate compagiántur.

℞. Orántibus. [169]

Lectio ii.

Ligna ista et lápides si non sibi certo ordine cohærérent, si non se pacífice innécterent, si non se invicem, cohæréndo sibi, quodámmo do amarent, nemo huc intráret. Dénique quando vides in álíqua fábrica lápides et ligna bene sibi cohærére, secúrus intras, ruínam non times. Volens ergo Dóminus Christus intráre, et in nobis habitáre, tamquam ædificándo dicebat: Mandátum novum do vobis: Ut vos invicem diligátis. Mandátum, inquit, novum do vobis. Véteres enim erátis, domum mihi nondum faciebátis, in vestra ruína jacebátis. Ergo ut eruámini a vestræ ruínae vetustáte, vos invicem amáte.

℞. O quam. [169]

Lectio vi.

Consideret ergo caritas vestra, ædificári adhuc istam domum toto, sicut prædictum est et promíssum, orbe terrarum. Cum enim ædificátur domus post captivitátem, sicut habet álíus Psalmus,

dicitur: Cantáte Dómino cánticum novum: cantáte Dómino omnis terra. Quod ibi dixit, cánticum novum; hoc Dóminus dixit, mandátum novum. Quid enim habet cánticum novum, nisi amórem novum? Cantáre amántis est. Vox hujus cantóris, fervor est sancti amóris. Amémus, gratis amémus: Dóminum enim amámus, quo nihil mélius invenimus: ipsum amémus propter ipsum, et nos in ipso, tamen propter ipsum.

℞. Mane surgens. [170]

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangélli secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. xix.

In illo témpore: Ingressus Jesus perambulábat Jéricho. Et ecce vir nómine Zachæus: et hic princeps erat publicanorum, et ipse dives. Et reliqua.

De Homília sancti Ambrósii Epíscopi.

Ex libro 8. in Luc. prope finem.

UÆ autem turba, nisi imperitæ confúsió multitudínis, quæ vérticem nequit vidére sapiéntiæ? Ergo Zachæus quám diu in turba

est, non videt Christum : supra turbam ascendit, et vidit : hoc est, plebis jam transgressus inscitiam, meruit quem desiderabat, aspiceret. Pulchre autem erat transiturus Dominus : vel ubi sycómoros, vel ubi crediturus : ut et mysterium servaret, et gratiam seminaret. Sic enim venerat, ut per Judæos transiret ad Gentes.

℞. Domus mea. [173]

Lectio viij.

Vidit itaque Zachæum sursum. Jam enim sublimitate fidei inter fructus novorum operum, velut fecundæ altitudine arboris eminēbat. Et quoniam de typo ad moralia defleximus, inter tot credentium voluptates Dominica die relaxare animum, festivitatem admiscere delēctat. Zachæus in sycómoro, novum videlicet novi temporis pomum, ut in hoc quoque compleretur illud : Arbor fici produxit grossos suos.

℞. Lápides. [173]

Lectio ix.

Ad hoc enim Christus advēnit, ut ex lignis non poma, sed homines nascerentur. Lēgimus ali-

bi : Cum esses sub árbore fici, vidi te. Ergo Nathanael sub árbore, hoc est, supra radicem, quia justus. Radix enim sancta. Sub árbore tamen Nathanael, quia sub lege : Zachæus supra árborem, quia supra legem. Ille Domini occultus defensor, hic publicus prædicator. Ille adhuc Christum ex lege quærebat : iste jam supra legem relinquebat sua, et Dominum sequebatur.

Te Deum laudamus. 19.

DIE IV. INFRA OCT.

In j. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

De Sermone sancti Augustini Episcopi.

Ex Serm. cclvj. de Tempore.

Lectio iij.

Atendite in Psalmo dedicationis, quem modo cantavimus ex ruina ædificiorum. Conscidisti saccum meum : hoc pertinet ad ruinam. Quid ergo ad ædificium ? Et accinxisti me lætitia. Vox dedicationis : Ut cantet tibi gloria mea, et non compungar. Quis est, qui loquitur ? In verbis ejus agnoscite. Si expōno, obscurum est. Ergo verba ejus dicam, con-

tinuo agnoscetis loquentem, ut ametis alloquentem. Quis est, qui dicere potuit : Eruiisti Domine ab inferis animam meam ?

℞. Orantibus. [169]

Lectio v.

Cujus anima jam ab inferis eruta est, nisi de qua dictum est alio loco : Non derelinques animam meam in inferno ? Propōnitur dedicatio, et cantatur liberatio, canticum dedicationis domus, et dicitur : Exaltabo te Domine, quoniam suscepisti me : et non jucundasti inimicos meos super me. Attendite Judæos inimicos, qui se putabant occidisse Christum, vicisse tamquam inimicum, perdidisse quasi hominem ceteris similem atque mortalem.

℞. O quam [169]

Lectio vj.

Resurrexit tertia die, et ejus vox est : Exaltabo te Domine, quoniam suscepisti me. Attendite Apóstolum dicentem : Propter quod eum exaltavit. Et non jucundasti inimicos meos super me. Ipsi quidem in Christi morte jucundabantur, sed in ejus resurrectione, ascensione, prædicatione aliqui com-

pungebantur. In ejus ergo prædicatione, et per Apóstolorum constantiæ diffamationem aliqui compungebantur, et convertebantur : aliqui obdurabantur, et confundebantur, nulli tamen jucundabantur

℞. Mane surgens. [170]

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio viij. Cap. xix.

In illo tempore : Ingressus Jesus perambulabat Jéricho. Et ecce vir nomine Zachæus : et hinc princeps erat publicanorum, et ipse dives. Et reliqua.

Homilia sancti Gregorii Papæ.

Lib. 27. Moral. cap. xxvij. post medium.

Si veraciter sapientes esse, atque ipsam sapientiam contemplari appetimus, stultos nos humiliter cognoscamus. Relinquamus noxiam sapientiam, discamus laudabilem fatuitatem. Hinc quippe scriptum est : Stulta mundi elegit Deus, ut confundat sapientes. Hinc rursum dicitur : Si quis videtur inter vos sapiens esse in hoc sæculo, stultus fiat, ut sit sapiens. Hinc evangelicæ historiae

verba testantur : quia Zachæus cum videre præ turba nihil posset, sycómori arborem ascendit, ut transeuntem Dóminum cerneret. Sycómorus quippe ficus fátua dicitur.

℟. Domus mea. [173]

Lectio viij.

Pusillus itaque Zachæus sycómorum subit, et Dóminum vidit : quia qui mundi stultitiam humiliter éligunt, ipsi Dei sapientiam subtiliter contemplantur. Pusillitatem namque nostram ad videndum Dóminum turba præpedit : quia infirmitatem humanæ mentis, ne lucem veritatis inténdat, curarum sæcularium tumultus premit. Sed prudenter sycómorum ascendimus, si próvide eam, quæ divinitus præcipitur, stultitiam mente tenemus. Quid enim in hoc mundo stultus, quam amissa non quærere, possessa rapiéntibus relaxare, nullam pro acceptis injúriis injúriam reddere, imo adjúntis aliis patientiam præbere?

℟. Lápides. [173]

Lectio ix.

Quasi enim sycómorum nos ascendere Dóminus præcipit, cum dicit :

Qui aufert quæ tua sunt, ne répetas. Et rursum : Si quis te percússerit in dexteram maxillam, præbe illi et álteram. Per sycómorum Dóminus tránsiens cernitur : quia per hanc sapientem stultitiam, etsi necdum, ut est, sólide, jam tamen per contemplationis lumen Dei sapientia quasi in tránsitu videtur, quam videre néqueunt qui sibi sapientes esse videntur : quia ad conspiciendum Dóminum, in elata cogitationum suarum turba deprehénsi, adhuc sycómori arborem non inveniunt. *Te Deum. 19.*

DIE V. INFRA OCTAV.

In j. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

De Sermóne sancti Augustini Episcopi.

Ex Serm. cclvj. de Temp

Lectio iv.

Modo, quando implentur ecclésiæ, putamus jucundari Judæos? Ecclésiæ ædificántur, dedicántur, implentur : quómodo illi jucundántur? Non solum non jucundántur, sed étiam confundúntur, et implétur vox exsultantis: Exaltábo

te Dómine, quóniam suscepisti me : et non jucundásti inimicos meos super me. Non jucundásti super me : si mihi credant, jucundábis in me. Ne multa dicámus, ad illa, quæ cantávimus, aliquándo veniámus. Quómodo dicit Christus : Conscidísti saccum meum, et accinxísti me lætítia? Saccus ejus erat similitúdo carnis peccáti.

℟. Orántibus. [169]

Lectio v.

Non tibi viléscat, quod ait, Saccum meum : ibi erat inclúsum prætium tuum. Conscidísti saccum meum. Evásimus ad saccum istum. Conscidísti saccum meum. In passióne conscíssus est. Quómodo ergo Deo Patri dicitur : Conscidísti saccum meum? Quómodo Patri dicátur, vis audire: Conscidísti saccum meum? Quia próprio Filio non pepércit, sed pro nobis ómnibus trádidit illum. Fecit enim per Judæos nesciéntes, unde redimeréntur sciéntes, et confunderéntur negántes. Nesciunt enim quid boni nobis operáti sunt malo suo. Suspénsus est saccus, et quasi lætátus est impius. Cónscidit saccum

lancea persecútor, et fudit prætium nostrum Redemptor. *℟. O quam. [169]*

Lectio vij.

Cantet Christus Redemptor, gemat Judas vënditor, erubéscat Judæus emptor. Ecce Judas vëndidit, Judæus emit, malum negótium egerunt, ambo damnáti sunt, se ipsos perdidérunt vënditor et emptor. Dicat ergo caput nostrum, dicat pro corpore occiso, pro corpore dedicáto. Dicat, audiámus : Conscidísti saccum meum, et accinxísti me lætítia : id est, conscidísti mortalitátem meam, et accinxísti me immortalitáte et incorruptióne. Ut cantet tibi glória mea, et non compúngar. Quid est, Non compúngar? Jam contra me non ferat lanceam persecútor, Ut non compúngar. Christus enim surgens a mórtuis, jam non móritur, et mors illi ultra non dominábitur.

℟. Mane surgens. [170]

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. Cap. xix.

In illo témpore : Ingressus Jesus perambulábat Jéricho. Et ecce vir

nómine Zachæus : et hic princeps erat publicanórum, et ipse dives. Et reliqua.

Homília venerábilis Bedæ Presbyteri.

Lib. 5. cap. lxxvij. in Lucae xix.

UÆ impossibília sunt apud hómines, possibília sunt apud Deum. Ecce enim camélus depósita gibbi sarcina per forámen acus transit, hoc est, dives et publicánus relicto ónere divitiárum, contépto censu fraudum, angústam portam, arctámque viam, quæ ad vitam ducit, ascéndit. Qui mira devotióne fidei ad vidéndum Salvatórem, quod natúra minus habúerat, ascénsu supplet árboris : atque ideo juste, quamvis ipse rogáre non áudeat, benedictiónem Dominicæ susceptiόνis, quam desiderábat, accépit.

℞. Domus mea. [173]

Lectio viij.

Mystice autem Zachæus, qui interpretátur justificátus, credéntem ex Géntibus pópulum significat. Qui quanto curis sæcularibus occupátior, tanto flagítiis depri-

méntibus erat factus humílior. Sed ablútus est, sed sanctificátus, sed justificátus in nómine Dómini nostri Jesu Christi, et in spírítu Dei nostri. Qui intrántem Jéricho Salvatórem vidére quærébat, sed præ turba non póterat : quia grátia fidei, quam mundo Salvátor áttulit, participáre cupiébat : sed inólita vitiórum consuetúdo, ne ad votum perveniret, obstiterat.

℞. Lápides. [173]

Lectio ix.

Eadem namque turba Enóxia consuetúdinis, quæ supra cæcum clamábat, ne lumen péteret, increpábat, étiam suspiciéntem publicánum, ne Jesum vídeat, tardat. Sed sicut cæcus turbárum voces magis ac magis clamádo devicit : ita pusillus necesse est turbæ nocéntis obstáculum altióra peténdo transcendat, terréna relínquat, árborem crucis ascéndat. Sycómorus namque (quæ est arbor fóliis moro similis, sed altitúdine præstans, unde et a Latínis celsa nuncupátur) ficus fátua dicitur. Et éadem Dominica crux, quæ credéntes alit ut ficus, ab in-

credúlis irridétur ut fátua.

Te Deum laudámus. 19.

DIE VI. INFRA OCTAV.

In j. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

De Sermóne sancti Augustíni Episcopi.

Ex Serm. cclvj. de Temp.

Lectio ib.

Rgo, dum novam constructiόνem sanctæ hujus ecclésiæ libénter atténdimus, quam divíno nómini hódie dedicámus, invenímus a nobis debéri et Deo nostro máximam laudem, et sanctitáti vestræ cóngruum de divínæ domus ædificatióne sermónem. Tunc autem sermo noster cóngruus erit, si in se aliquid ædificatiónis hábeat, quod utilitáti animárum vestrarum, Deo vos intérius ædificánte, proficiat. Quod hic factum corporáliter vidémus in parietibus, spiritaliter fiat in méntibus : et quod hic perféctum cernimus in lapídis et lignis, hoc ædificánte grátia Dei, perficiátur in corpóribus vestris.

℞. Orántibus. [169]

Lectio v.

Pincipáliter ergo grátias agámus Dómino Deo nostro, a quo est omne datum óptimum, et omne donum perféctum : et ejus bonitátem tota cordis alacritáte laudémus, quóniam ad construéndam istam domum oratiónis, fidélium suórum visitávit ánimam, excitávit afféctum, surrogávit auxiliúm, inspirávit necdum voléntibus ut vellent, adjúvit bonæ voluntátis cónátus ut fácerent : ac per hoc Deus, qui operátur in suis et velle et perficere pro bona voluntáte, hæc ómnia ipse cœpit, ipse perfécit.

℞. O quam. [169]

Lectio vj.

ET quia ópera bona in cónspéctu suo nunquam esse permittit inánia, fidélibus suis, quibus operántibus præbuit virtútis suæ favórem, tríbuet condignam pro tanta operatióne mercédem. Adhuc ámplius agéndæ sunt grátia Deo nostro. Hanc enim ecclésiám, quam fecit nómini suo cónstrui, fecit étiam sanctórum Mátyrum reliquiis ámplius honorári. ℞. Mane. [170]

In III. Nocturno.
Lectio sancti Evangelii
secundum Lucam.

Lectio vij. Cap. xix.

IN illo tempore : Ingressus Jesus perambulabat Jericho. Et ecce vir nomine Zachæus : et hic princeps erat publicanorum, et ipse dives. Et reliqua.

De Homilia venerabilis Bedæ Presbyteri. Lib. 5. cap. lxxvij. in Luc. xix.

ST cum venisset ad locum, suspiciens Jesus vidit illum. Perambulans Jericho Salvator, venit ad locum, ubi præcurrrens Zachæus sycómorum conscenderat : quia missis per mundum sui verbi præconibus, in quibus ipse nimirum et loquebatur et ibat, venit ad populum nationum, qui passionis ejus fide jam sublimis exsistens, etiam divinitatis ejus ardēbat agnita facie beari. Suspiciens vidit illum, quia per gratiam fidei a terrenis cupiditatibus elevatum, turbisque infidelibus præeminentem elegit. Videre enim Dei, eligere vel amare est. Unde est illud : Oculi Domini super justos. Nam et nos quæ amamus, videre ; ab his, quæ exse-

crāmur, intuitum festinamus avertere.

℞. Domus mea. [173]

Lectio viij.

Vidit ergo Jesus videntem se, quia elegit eligentem se, et amavit amantem. Hunc sane ordinem proficiendi, hoc est, per fidem Dominicæ incarnationis ad cognitionem divinitatis perveniendi, quasi per sycómorum Jesu faciem speculari Doctor egregius ostendit, cum ait : Non enim judicavi scire me aliquid inter vos, nisi Christum Jesum, et hunc crucifixum. Itemque aliis exprobrans : Facti estis, inquit, quibus lacte opus sit, non sólido cibo. Lac infirma temporariæ dispensationis, sólidum cibum ardua perpetuæ majestatis appellans.

℞. Lápides. [173]

Lectio ix.

ET dixit ad eum : Zachæe, festinans descende, quia hodie in domo tua oportet me manere. Et festinans descendit, et excepit illum gaudens. Manebat aliquando Dominus in domo principis Phariseorum, hoc est, in Judæorum synagoga do-

cēbat : sed quia non baptizatum ante prandium, sabbato curantem, publicanos et peccatores recipientem, contra avaritiam disputantem, et cetera digna Deo gerentem, lingua venenata carpēbant ; pertæsus eorum facinora, discessit et aufugit, dicens : Relinquetur vobis domus vestra deserta. Hodie autem in domo pusilli Zachæi oportet illum manere : hoc est, novæ lucis gratia coruscante, in humili credentium nationum corde quiescere.

Te Deum laudamus. 19.

DIE VII. INFRA OCT.

In j. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Sermo sancti Joannis Chrysostomi.

Ex Homilia xxxij. in cap. ix. Matth.

Lectio iv.

Qommunis omnium domus est Ecclesia, in quam vobis prius ingressis nos intramus, discipulorum formam retinentes : ideoque communiter omnibus statim atque ingressi fuērimus, ut illis datam legem sequamur, pacem offerimus.

Nemo igitur socordia torpeat : nemo sæcularibus rebus suspensum animum habeat, cum jam ad prædicandum sacerdotes intraverint. Non enim parva huic rei imminet pœna. Equidem millies potius malim in domum alicujus vestrum ingressus destitui, quam hic prædicans non audiri. Hoc mihi molestius esset quam illud, quandoquidem magis propria hæc est, quam illa.

℞. Orantibus. [169]

Lectio v.

NAM hic magnæ illæ nostræ opes posite sunt, hic spes nostra omnis. Quid enim hoc loco non magnum est et admirandum ? Nam hæc mensa longe pretiosior est atque jucundior : et lucerna hæc, quam illa, ut norunt qui cum fide oleo peruncti, a morbis liberati sunt. Arca etiam hæc multo melior, magisque necessaria. Non enim vestes, sed misericordiam inclusam continet : quamvis pauci sint, qui eam possideant. Hic et lectulus est valde illo præstantior : divinarum enim Scripturarum requies quovis lecto suavior est. ℞. O quam. [169]

Lectio iij.

ET quidem si concórdia perfecté servarétur a nobis, nullam áliam domum præter hanc haberémus. Hoc autem quod dixi, non esse durum, testántur illa tria millia, et quinque millia hóminum, quibus et domus una, et mensa una, et ánima una erat. Multitúdinis enim credéntium, inquit, unum erat cor, et ánima una. Sed quia longe ab illórum virtúte ábsumus, et per domos disjuncti sumus, saltem quando huc convenímus, id omni stúdio faciámus. Nam etsi in áliis rebus páuperes, et ínopes sumus, hoc loco saltem cum huc ad vos intrámus, cum caritáte nos suscipite : cumque, Pax vobis, dico : Et cum spiritu tuo, non voce solum, sed ánimo quoque respondéte.

℞. Mane surgens. [170]

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio vij. Cap. xix.

IN illo témpore : Ingressus Jesus perambulábat Jéricho. Et ecce vir nómine Zachæus : et hic

princeps erat publicanórum, et ipse dives. Et reliqua.

De Homíliá venerábilis Bedæ Presbyteri.

Paulo post prædicta.

Somnes, murmurábant, dicétes, quod ad hóminem peccatórem divertisset, Manifestum est, Judæos semper Géntium odísse salutem. Scriptum est enim : Sequénti vero sábbato pene univérsa civitas convenit audire verbum Dei. Vidétes autem turbas Judæi repléti sunt zelo, et contradicébant iis, quæ a Paulo dicebantur. Et álibi, fidéles étiam fratres advérsus Apostolórum príncipem disceptábant, dicétes : Quare introísti ad viros præpútium habétes, et manducásti cum illis?

℞. Domus mea. [173]

Lectio viij.

STans autem Zachæus dixit ad Dóminum : Ecce dimídium bonórum meórum Dómine do pauperibus : et si quid áliquem defraudávi, reddo quádruplum. Aliis calumniántibus hóminem peccatórem, ipse Zachæus

IN OCTAVA

DEDICATIONIS ECCLESIAE.

Duplex.

Omnia ut in die [161] præter Lectiones ij. Nocturni.

Ex Epístola prima sancti Felicis Papæ quarti.

De Consecr. dist. 1. cap. 2.

Lectio iij.

Abernáculum Móysen, Dómino præcipiénte, fecísse et

sacrásse, cum mensa et altári ejus, et céteris vasis et utensílibus ad divínium cultum expléndum, légitimus : et non solum divínis précibus ea sacrásse, sed étiam sancti ólei unctióne, Dómino jubénte, perlinísse nóvimus. Quáliter autem hæc facta sint, et quómodo ipsa sacra non álii, quam sacerdotés sacra unctióne delibúti, Dominóque cum véstibus sanctis sacráti, et Levíta tractábant, ferébant, erigébant, et deponébant : in ipsis institutionibus, quæ jubénte Dómino conscriptæ sunt per Móysen, in lege Dómini reperitur.

℞. Orántibus in loco isto,
* Dimítte peccáta pópuli

stans, id est, in ea quam cœperat, fidei veritáte persístens, non solum se ex peccatóre convérsus, sed étiam inter perfectos probat esse conversátum. Dicénte enim Dómino : Si vis perfectus esse, vende, vende ómnia quæ habes, et da pauperibus : quisquis ante conversiónem innocéter vixit, ómnia convérsus potest dare pauperibus.

℞. Lápides. [173]

Lectio ij.

AT qui áliqua fraude sústulit, primo hæc juxta legem réddere, deinde quod sibi remánerit, debet dare pauperibus. Ac sic et ipse, quia sibi nil rétinet, ómnia sua dispérgit, dat pauperibus, justítia ejus manet in sæculum sæculi. Et hæc est sápiens illa stultítia, quam de sycómoro publicánus quasi fructum vitæ légerat : rapta videlicet réddere, própria relínquere, visibília contémnere, pro invisibílibus étiam mori desideráre, seípsum abnegáre, et ejus, qui necdum videátur, Dómini vestigia sequi concupíscere.

Te Deum. 19.

tui Deus, et ostende eis viam bonam, per quam ambulent, et da gloriam in loco isto. *℞.* Qui regis Israel intende, qui deducis velut ovem Joseph, qui sedes super Cherubim. — Dimitte.

Lectio v.

Qualiter ergo David regum piissimus amplificaverit cultum Dei, et templum Domino aedificare voluerit, sed propter multum sanguinem quem effuderat, prohibitus est, et ipse colligerat expensas : Salomon quoque filius ejus idipsum, quod ipse facere optaverat, jubente et auxiliante Deo, perfecit, et templum cum altari, et reliqua ad divinum cultum peragendum consecravit : in libro Regum legitur. Fecit ergo Salomon in tempore illo festivitatem celebrem, et omnis Israel cum eo, multitudo magna ab introitu Emath usque ad rivum Aegypti, coram Domino Deo nostro septem diebus, et septem diebus, id est, quatuordecim diebus et in die octava dimisit populos.

℞. O quam metuendus est locus iste : * Vere non

est hic aliud, nisi domus Dei, et porta caeli. *℞.* Haec est domus Domini firmiter aedificata, bene fundata est supra firmam petram. — Vere non est.

De Consec. dist. i. cap. xvij.

Lectio vi.

Solemnitates dedicationum ecclesiarum et sacerdotum, per singulos annos solemniter sunt celebranda, ipso Domino exemplum dante, qui ad festum dedicationis templi, omnibus id faciendum dans formam, cum reliquis populis eandem festivitatem celebraturus venit, sicut scriptum est : Facta sunt Encenia in Jerusalem, et hiems erat, et ambulabat Jesus in templo in porticu Salomonis. Quod autem octo diebus Encenia sint celebranda, in libro Regum peracta dedicatione templi, reperietis.

℞. Mane surgens Jacob erigebat lapidem in titulum, fundens oleum desuper, votum vovit Domino : * Vere locus iste sanctus est, et ego nesciebam. *℞.* Cumque evigilasset Jacob de somno, ait. — Vere. Gloria Patri. Vere.

In Festis B. Mariae Virginis

PER ANNUM.

IN I. VESPERIS.

Añ. Dum esset Rex * in accubitu suo, nardus mea dedit odorem suavitatis.

Psalmus cix.

Dixit Dominus Domino meo : * Sede a dextris meis :

Donec ponam inimicos tuos, * scabellum pedum tuorum.

Virgam virtutis tuae emittet Dominus ex Sion : * dominare in medio inimicorum tuorum.

Tecum principium in die virtutis tuae in splendoribus sanctorum : * ex utero ante luciferum genui te.

Juravit Dominus, et non poenitebit eum : * Tu es sacerdos in aeternum secundum ordinem Melchisedech.

Dominus a dextris tuis, * confrigit in die irae suae reges.

Judicabit in nationibus, implebit ruinas : * conquassabit capita in terra multorum.

De torrente in via bibet : * propterea exaltabit caput.

Añ. Dum esset Rex in accubitu suo, nardus mea dedit odorem suavitatis.

Añ. Laeva ejus * sub capite meo, et dextera illius amplexabitur me.

Psalmus cxij.

Laudate pueri Domini : * laudate nomen Domini.

Sit nomen Domini benedictum, * ex hoc nunc, et usque in saeculum.

A solis ortu usque ad occidendum, * laudabile nomen Domini.